

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1920 kl. $\frac{1}{2}$ 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående skattefrihet under åren 1921—1923 för vissa inkomsttagare m. m.

(2:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Antonsson, Wijk, A. E. Örne, Boman, Rosén, Månsson i Hagaström, Holmström, Jonsson i Hökhult, Olsson i Ramsta, P. Albert Bergström, Rune, J. E. Björnsson, Åhlmans Olof Olsson, Sköld, Bökelund, Jönsson i Fridhill, Uddenberg och Lithander.

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 114, har herr *Pålsson* hemställt, »att riksdagen måtte besluta: Statlig och kommunal skattefrihet under åren 1921—1922 och 1923 för

a) de som efter fyllda 60 år icke åtnjuta annan inkomst än av kapital icke överstigande 20,000 kronor;

b) all annan inkomst, där kapitalinkomst icke finns och där årsinkomsten icke överstiger 1,000 kronor;

c) eller före 60 år, om varaktig arbetsförmåga förefinnes;

d) och får vid denna förmögenhets- eller inkomstgräns fastställande icke inräknas taxeringsvärdet å byggnad innehållande endast en lägenhet, ägd och bebodd av den skattskyldige.

e) För samma inkomster bör skattefritt avdrag beviljas för en årsinkomst icke överstigande 2,500 kronor.»

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 7 saml. 4 häft. (Nr 4—6.)

Tillika har motionären begärt, att utskottet eventuellt måtte omformulera hans yrkande i skattetekniskt avseende.

Beträffande motiveringen för motionärens förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Motionären åsyftar att såsom ett provisorium för de närmast följande åren (1921—23) av den närvarande dyrtiden höja det skattefria existensminimum för vissa grupper av inkomstagare enligt av motionären föreslagna grunder.

Utan att ingå på någon saklig granskning av de delvis nya uppslag i ämnet, som motionären framlagt, får utskottet erinra, att riksdagen hittills förbehållit sig att år för år pröva det aktuella behovet av provisoriska skattelättnader. Sålunda har behovet av dylika skattelättnader för innevarande år reglerats i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten genom förordningen den 16 juli 1919 om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till sådan skatt samt, vad angår bevillningen och därpå grundad kommunalbeskattning, genom en av innevarande riksdag antagen förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till bevillning för inkomst. Huru förhållandena komma att gestalta sig 1921 och därpå följande år är ju icke möjligt att nu med någon säkerhet förutse. Antagas kan emellertid med visshet, att i mån av förefintligt behov Kungl. Maj:t kommer att i vederbörlig tid förelägga riksdagen förslag till fortsatta skattelindringar jämväl under kommande år.

För såvitt motionären jämväl skulle åsyfta mera varaktiga reformer i vår skattelagstiftning i den av honom antydda riktningen, vill utskottet påminna å ena sidan om att vid instundande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt skola för första gången tillämpas nya, av 1919 års lagtima riksdag antagna regler om existensminimum och skattefria avdrag, samt å den andra sidan därom, att en motsvarande reformering för bevillningstaxeringens del är att förvänta i samband med en blivande kommunalskattereform. Efter utskottets uppfattning kan det icke vara lämpligt vare sig att rubba nyssberörda regler, innan desamma alls hunnit prövas i tillämpningen, eller att i förevarande detalj gå en allmän omläggning av vår kommunalbeskattning i förväg.

Då utskottet på nu angivna skäl avstyrker bifall till motionen, vill utskottet betona, att riksdagen genom bifall till utskottets hem-

ställan givetvis icke i något hänseende binder sig i de frågor, som genom en proposition om ändrade grunder för kommunalbeskattningen kunna komma att underställas riksdagen.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Pålssons förevarande motion, I: 114, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.